

POTÁBOROVÉ

21.-23.9.1918

Čáli, Dušánek, Ředá, Kaja
Zdeňka, Hlčka, Naříška, Míša, Petřa Žem. + Emíčka
na návštěvu přijel/přijela General, H.T., Pupík

Terazka, co už nemá malá, Terezka Pepinonka,
Elenka Konionka, Adelka, Malý Komárek, Krystof
Eleška, Jindra Krejčí, Bařa Dibelskouč, Kaja letecká,
Fauna Kubínská, Tom Tom, Kunice, Danda Kianda,
Číma, Barunka G.

Jiří, Čílejha, Johnny, Malýda, Vodoušice, Emíčka,
Muška, kločenka bylo ⑯, Tereka H. a taky Tereka V.,
která se konečně dočkala Johnnyho, Gručice

S E T K A N

V pátek jsme se všichni sešli na nadraží, kde jsme znova byli přijati do nejrajnejší organizace ŠeS. Po krásné jízdě vlakem jsme vystoupili z domovů, kde nás čekalo němalé překvapení NAŠE ZÁKLADNA BYLA NAPADENA a podle nejnovějších informací někoho i uvesli. Než jsme však mohli tuto zapeklitou situaci vyřešit, museli jsme projít znova výcvikem, ale i se svou výstrojí. Šplhání po provaze, po žebříku, střílení nebo házení granátem - nezdá se to, ale s batohem toto dělá vůžně špatně. Po dokončení tohoto výcviku jsme se vydali směr tábora, od začátku jsme věděli, že se tam musíme v plížitidle poslouchat ráne, která se nesla od chalupy, jsme všichni měli nahnáno a chtěli být v nejtisíčejší. Po našem úspěšném vpřízení jsme prohledali každý kout chalupy a zjistili jsme, že nám chybí kuchař. Všichni jsme z toho byli zdrceni, a když jsme se snažili najít nějaké jídlo, oznámeno se z lesa velmi divný zvuk. Všichni jsme se tam rozběhli, aby jsme zjistili, co se stalo. A co nevidíme?! BRÁNA, která se právě aktivovala, z aktivované brány vypadl naš ztracený Johnny, který byl celý „potetovaný“ šíframi a informacemi, které nám posílá lidstvo z cizí planety. Později jsme zjistili, že to je planeta SANBOS. Když jsme se snažili využít Johnyho tetování, všem se nám u toho zavátily mozečky. Po vstřebání všech šífrů a informací, jsme zjistili, že naš kuchař je uvězněn na Sanbosu, a pokud s nimi nesměníme životodárnou tekutinu DUVO, tak ho nevydají. My jsme samozřejmě kuchaře potěšovali, a tak jsme se všichni shodli, že ho zítra půjdeme. Ulehčení. Potěšovali, a tak jsme se všichni shodli, že ho zítra půjdeme. Ulehčení. Situace velmi pomohla Oslava narozenin. Michal slavil potěšité narozeniny. Oslava byla velkolepá a večeře ještě víc: pizza a cola, co vše si přát?



21.-23.9.2018

zmocení rychlím spádem událostí jsme všichni velice rychle usnuli.

Druhý den jsme vstali plní energie a po snídani se jí snažili využít sporty. No... povedlo se. Následovala nadhera podívání u kácení stromů a následné uklizení větví a kušinků tzv. přírodní pacifika. Byla teprve polka dne, a už tak jsme byli dost zmocení. Naštěstí to zachránila svíčková, něco tak dobrého vážně bodlo. Oběd jsme strávili během chvíliky a vydali se na cestu. V šífrách na Johnym byla cesta vysvetlena.

Takže jsme se vydali na cestu. Prostří jsme bránu a poté se nějak dostali až na místo hodně podobné jako je na naší planetě České. Čekal nás tam úkol, naplnit velikou nádobu vodou, kterou jsme přinesli ze základny a vyměnit ji za kuchaře. Bohužel se nám kuchaře nepovedlo zachránit, protože jsme to udělali špatně... no aspoň jsme měli jeho nádobu. Obložení nádobou jsme se vrátili na chalupu a nožičky nás balyly také, že jsme malém ani stat nemohli. Následovala dobrá učka večeře, městečko paleniny a my jsme padli za vlast.

Ráno jsme se probudili celí balaví, a co nebylo za rozvíčku? No ano, zase se kácely stromy, takže jsme zase nosili... Potom snídání a klidit chalupu až se blyska a hraje domů.

